

Geweldige Vaders

Geweldige Vaders

Robert Hamrin

Schrijver: Robert Hamrin – greatdads.org
Coverontwerp: Howard Design – howarddesign.nl
ISBN: 9789463183444
© Robert Hamrin

© Vertaling: Goldmine Media – goldminemedia.eu
i.o.v. D. van der Steeg – facebook.com/dolf.vandersteeg

Inhoud

Voorwoord door Billy Graham	5
Inleiding Nederlandse versie	6
Een eerbetoon aan mijn vader	8
Introductie: Ervaar de vreugde	9
De nalatenschap van je vaderschap	20
Deel 1: Er zijn	31
1 Liefde gespeeld: T-I-J-D	32
2 Pak het moment	50
3 Het maken van herinneringen	62
4 Geniet van de baby	80
5 De emotionele tank van tieners vullen	91
6 Vinden van een familie-werk-balans	110
Deel 2: Karaktervorming	131
7 Begin met onvoorwaardelijke liefde	133
8 Het opbouwen van zelfvertrouwen	151
9 Communiceer creatief	175
10 Disciplineer constructief	195
11 Leer morele basiswaarden aan	218
12 Breng je kinderen geestelijke waarden bij	235
Conclusie	255
Verwijzingen	262
Nawoord	270

Voorwoord

Geen enkel boek over het gezin is zo hard nodig als Bob Hamrin's *Geweldige Vaders* – en waarschijnlijk is er niemand die beter gekwalificeerd is om het te schrijven dan hij. Bob heeft zowel zijn briljante verstand als zijn diepe toewijding aan Christus ingezet om dit uitdagende onderwerp te behandelen.

Het staat vol praktisch advies, waargebeurde verhalen die de verschillende situaties illustreren, en veel wijsheid.

Ook al ben ik inmiddels overgrootvader, realiseer ik mij dat ik, zo lang als ik een zoon heb, hoe oud hij ook is, ik nog steeds zijn vader ben. Om die reden heeft dit boek dan ook geen leeftijdslimiet. Ik kan er veel van leren. En dat kunt u ook. In de wereld van vandaag is dat van het allergrootste belang.

God zegene ons allen terwijl wij dit door God gegeven boek lezen en toepassen.

Billy Graham

Inleiding voor de Nederlandse versie

Beste lezer,

Het boek wat voor u ligt is een vertaald Amerikaans boek. Wij hebben ons best gedaan de vertaling zo goed mogelijk aan te laten sluiten bij de Nederlandse situatie, maar zijn ons er van bewust dat dat niet in alle gevallen mogelijk is. Op de plaatsen waar dat niet mogelijk was hebben wij bij relevante passages verwezen naar de Nederlandse situatie, maar in de gevallen dat het de inhoud niet aantast hebben wij er voor gekozen om dit zo te laten.

Wij wensen u veel leesplezier, veel leerplezier en bovenal veel groei in uw vaderschap. Graag horen wij van u hoe u dit boek ervaren heeft en zien u graag bij een van onze seminars.

Voor meer informatie verwijzen u naar de site
<https://www.facebook.com/dolf.vandersteeg>

*Ter nagedachtenis aan mijn vader, Charles,
Die mij de vreugde van het vaderschap meer
dan vijfenveertig jaar heeft laten zien.*

*Aan mijn kinderen Eric, Kira en Krista,
Die elke dag vreugde in
mijn leven brengen.*

Een eerbetoon aan mijn vader

Het is triest en ironisch dat mijn vader tijdens het schrijven van dit boek is overleden. Deze realiteit raakte mij het diepst toen ik, nog geen maand na zijn overlijden, het hoofdstuk 'Conclusie' zat te schrijven. Hij is niet meer bij mij, zoals hij dat was toen ik de introductie schreef. Hij heeft de eerste paar hoofdstukken kunnen lezen, en heeft me gehoord terwijl ik een studie gaf over de vreugde van het vaderschap in mijn kerk. Hij was trots dat zijn zoon tijd vrijmaakte van zijn carrière als econoom om datgene te doen wat hij heel belangrijk vond.

Mijn vader, Charles Edward Hamrin sr., overleed slechts zes weken voor zijn tachtigste verjaardag en negen maanden voor de viering van zijn zestigste trouwdag met mijn moeder, Violet, die het nog steeds voor elkaar krijgt om met een enthousiasme, wat haar grootste gift aan mij is geweest, van het leven te genieten.

Ik ben zo dankbaar dat mijn vader mij de basiselementen voor succesvol ouderschap heeft geleerd: onvoorwaardelijke liefde, toewijding, voorleven, en de wil om te disciplineren. Hij heeft me de enorme waarde en het belang laten zien van een solide huwelijk. En het allerbelangrijkst is de uitspraak die me geleid heeft van de dag van mijn jeugd af aan:

“Stel je uiteindelijke vertrouwen nooit in mensen, maar alleen in God”

Pa, ik bedank je voor die mondelinge nalatenschap en voor het feit dat je die nalatenschap zo hebt voorgeleefd door zo trouw onvoorwaardelijk van God, ma, mijn broer Charles jr., en mij te houden.

Introductie: Ervaar de vreugde

Als

- je het gevoel hebt dat het zijn van een goede vader de grootste, belangrijkste, en zwaarste baan is die een man kan hebben (wat waarschijnlijk ook zo is),
- je wilt delen in de trots die General Douglas McArthur had:
“Als beroep ben ik soldaat en daar ben ik trots op. Maar ik ben trotser – oneindig trotser – om vader te zijn”
- je een verlangen hebt om vreugde in het vaderschap te ervaren,

Dan is dit boek voor jou.

Het sleutelwoord hierboven is verlangen. Als je dit boek leest met een oprecht verlangen om een geweldige vader te zijn – een passie om uit te blinken in vaderschap – dan kan ik je verzekeren dat dit boek je zal helpen om dit uitblinken te bereiken. En door je toewijding om als vader uit te blinken, zul je de onvoorstelbare vreugde van vaderschap ervaren.

Wel wil ik je vooraf waarschuwen. Dit zal je irriteren, je boos maken, je waarschijnlijk een beetje schuldig laten voelen en je zeker uitdagen. Maar het zal je ook inspireren, je hoop geven, je laten lachen, je aanmoedigen om een geweldige vader te zijn en bovenal zal het je praktische suggesties geven om een geweldige vader te worden.

In essentie is het boek een oproep aan alle vaders:

Sta op, neem je rol als vader serieus en doe het met vreugde en geef je kinderen in het proces het cadeau waar zij het meest naar verlangen en jezelf het cadeau dat je onuitsprekelijke vreugde zal geven.

“Klinkt goed”, zeg je. “Maar een econometist die een boek schrijft over vaderschap?” Omdat die gedachte waarschijnlijk door je hoofd speelt, wil ik dat punt gelijk aanpakken. Waarom schrijft een econometist – een beoefenaar van die trieste wetenschap – een boek over vaderschap? En wat kan daar uit voort komen? Het *waarom* komt neer op dit: Ik heb veel gedachten en diepe overtuigingen in mijn hart over zowel de verantwoordelikheden en de vreugdes over het vaderschap in de wereld van vandaag. Ik wil die graag delen, niet als een expert aan leken, maar simpelweg als de ene vader aan de andere – recht uit het hart van een vader. Ik heb ook twee eenvoudige, diepgaande mens-gerelateerde motivaties:

Ik wil dat iedere vader de vreugde van het vaderschap die ik ervaren heb ervaart

ik wil dat ieder kind de onvoorwaardelijke liefde en actieve opvoeding van de vader ervaart

Een andere motivatie is maatschappij gerelateerd: Ik heb de diepe overtuiging dat veel van de belangrijkste sociale problemen die we vandaag de dag ervaren, zijn ontstaan door het feit dat vaders hun verantwoordelijkheid als vaders niet meer nemen. Een artikel uit 1992 in Newsweek schreef ronduit: “Er is een duidelijke correlatie tussen gebroken gezinnen en bijna elk voorstelbaar sociaal probleem”. Gezien vanuit een wat positievere invalshoek hebben vaders de kracht om bij hun kinderen te blijven en hun volledige range van verantwoordelikheden van een vader uit te oefenen; als zij dat doen kunnen ze veel van de meest serieuze maatschappelijke problemen van het land verlichten.

Onze effectiviteit als vaders heeft veel te maken met de kracht van onze samenleving en toekomst op de lange termijn.

Laten we ten aanzien van de *wat*-vraag eerst eens kijken wat er voor jou in zit – actiestappen leren om een geweldige vader te worden en door de toepassing hiervan de vreugde van het vaderschap ervaren.

De afgelopen vijftien jaar heb ik een onvoorstelbare vreugde in mijn leven ervaren in mijn rol als vader voor mijn drie kinderen – een diepe bevredigende, aanhoudende vreugde. En ik wil dat zoveel mogelijk andere mannen, vanaf nu, diezelfde vreugde gaan ervaren, zodat ze die niet hoeven te missen en zij ontvangen zoveel ze kunnen zolang dat mogelijk is. Vreugde, geluk, genoegdoening, vervulling, noem het zoals je wilt, herken alsjeblieft dat dit veel overvloediger te vinden is in de relatie met je kinderen dan in je werk.

Je kinderen hebben hier ook veel bij te winnen. Alle kinderen hebben onvoorwaardelijke liefde en actieve opvoeding van de vader nodig, niet alleen van de moeder. Ze laten het niet duidelijk zien of uiten dit niet erg goed, maar er is overweldigend bewijs dat elk kind een diep verlangen heeft naar de liefde en opvoeding van een vader. Dit “verlangen naar een vader”, zoals de mannenbeweging het noemt, is universeel, en zal in de volgende generatie alleen vervuld worden door degenen die nu vader zijn. Het komt neer op het feit dat onze kinderen ons vaders *nodig* hebben en ons vaders *willen*.

Onze enorme macht

Of je nu vader bent, of wilt gaan worden, besef je alsjeblieft dat wat hier aan het werk is, vadersmacht is – de bijna beangstigende mate van macht die we als vaders hebben om het fundament van het leven van onze kinderen vorm te geven. Zoveel macht hebben we in ons werk niet. We hebben (of hopelijk hebben) dit niet bij onze vrouwen. Ook hebben we deze macht niet in welke andere instelling of bij welke andere individu dan ook.

Maar in plaats van alleen maar mijn reactie hier op te geven, zal ik nu ook doen wat ik in het boek vaker zal doen: ik laat de

kinderen spreken. Zij zijn de experts waar ik het meest op heb gelet. Als we willen weten wat zij nodig hebben en van ons willen als vaders en welke impact wij op hen hebben, moeten we goed naar hen luisteren. Daarom staan alle teksten die van kinderen over hun vaders gaan **vet** gedrukt.

Ik mag mijn vader niet zo. Hij heeft me nog nooit echt geknuffeld. Zelden heeft hij gezegd dat hij van me houdt. Ik voel me vreselijk, want nooit kan ik naar mijn vader rennen en hem de dingen goed laten maken. Ik kan nooit op mijn vaders schouder huilen. Nooit heeft hij gezegd: "Julie, alles komt goed" Ik wil het zo graag uitschreeuwen en deze pijn kwijt raken. Ik voel me zo alleen. ¹

Dat is een heel negatieve vorm die onze vadermacht aan kan nemen. Hier is een positieve vorm:

De tijden die ik me het best herinner, zijn de tijden die ik met jou doorbracht. Dit zijn de mooiste herinneringen van allemaal, Pa, en ze zijn een groot deel van wie ik nu ben. Dat is het belangrijkste van deze brieven voor mij. Mijn kindertijd is voorbij, en ik zal nooit meer op de manier bij je zijn zoals ik dat als kleine jongen was. Ik zal nooit meer zo klein zijn, en jij zult nooit meer zo groot lijken. Maar ik heb mijn verhalen, en die troosten me als ik door de wereld overweldigd wordt, als ik opeens te oud ben, als ik mijn verwondering kwijt raak. Zij zijn alles wat ik nog heb van mijn kindertijd, en de reden waarom ik meer tijd met je door had willen brengen, is dat ik nu zou willen dat ik meer herinneringen zou hebben. Het is niet zo dat je niet genoeg hebt gedaan, maar ik wilde altijd meer. Jij was toen koning van de wereld, de bron van vreugde, de man met alle antwoorden,

degene die altijd kon maken wat kapot was. Jij maakte het leven magisch voor me. ²

Dit is geschreven door een 26-jarige zoon. Is dit niet wat we allemaal willen horen van onze volwassen kinderen? Willen we niet allemaal dat ze terug kijken op hun kindertijd en jeugd en de vader zien die “koning van de wereld” was en “het leven magisch maakte”?

Onze fundamentele keuze

Zoals deze twee verhalen laten zien, praten we over macht, maar ook over keuze. Ieder van ons moet in de rol van vader kiezen hoe hij die macht uit gaat oefenen.

Onze fundamentele keuze is deze: Investeren we onszelf in onze kinderen, geven we hen de onvoorwaardelijke liefde en opvoeding die ze nodig hebben en verdienen? Of investeren we onze belangrijkste energie in ons werk of ergens anders, laten we onvoorwaardelijke liefde zien en laten we de opvoeding over aan de moeder, of aan niemand?

Een oud verhaal illustreert onze macht en onze verantwoordelijkheid zo goed:

Een irritant zelfverzekerde 10-jarige kwam bij een oude man en wilde hem versteld laten staan. De jongen had een jong vogeltje in zijn hand.

Opkijkend tegen een gezicht getekend door rimpels van wijsheid en gekroond met grijs haar, stelde de jongen zijn vraag: “Meneer, leeft de vogel in mijn hand, of is hij dood? Zeg het me, als u zo wijs bent.”

Er van overtuigd dat de vogel leefde, wist de oude wijze man dat de ongevoelige jongen, voordat hij zijn hand open zou doen, het dood zou drukken als hij zei dat de vogel leefde.

Als hij zou zeggen dat de vogel dood was zou de jongen

hem weg laten vliegen, en hem pesten vanwege zijn fout.

Terwijl hij standvastig in de koude ogen van de jongen keek antwoordde de man zachtjes: “Zoon, het is zoals jij het wilt”

Vader, het is zoals jij het wilt dat het is. Je kunt je kind of verdrukken of het laten bloeien. Je kind laten bloeien is waar dit boek over gaat. Elk hoofdstuk bevat principes en acties die je kinderen aanmoedigen om te bloeien.

Onze belangrijkste uitdaging

Dit is de belangrijkste uitdaging voor vaders:

Vaders moeten terugkeren van hun afwezigheid, of die nu fysiek, emotioneel, of geestelijk is, en op een positieve, constructieve manier, starten met het uitoefenen van hun vaderschapsmacht in het leven van hun kinderen.

Het bewijs van de afwezigheid van vaders is onweerlegbaar:

- Slechts 4% van de tienermeisjes vind dat zij naar hun vaders kunnen gaan om over een serieus probleem te praten;
- Kinderen uit groep 7 en 8 besteden gemiddeld 7,5 minuten per week in een gericht gesprek met hun vaders;
- Als tieners onder stress wordt gevraagd naar wie ze zouden gaan voor hulp in een crisis, waren hun vaders de 48e op de lijst.

De boodschap die deze feiten openbaren is ontzuenderend: vaders in Amerika zijn gewoon geen positieve factor van belang in het leven van hun kinderen. En tegelijk heeft de *afwezigheid* van een vader een belangrijke negatieve invloed.

In de tijd dat Amerika gesticht werd, en enige tijd daarna, waren vaders de mensen die hoofdzakelijk verantwoordelijk waren

voor de intellectuele en morele opvoeding van kinderen. Nog maar 50 jaar geleden brachten kinderen 3 tot 4 uur per dag door met gezinsleden. Vandaag de dag is dat 14,5 minuten, waarvan 12 in de vorm van negatieve opmerkingen of reprimandes.

Vaders, dit kunnen we veel beter doen! We kunnen onze kinderen onvoorwaardelijke liefde geven. We kunnen ze actief opvoeden. We kunnen het leven magisch voor hen maken. En we kunnen het voortouw nemen in het vormen van hun karakter, hun morele en geestelijke waarden.

De uitdaging is groot. Maar welke uitdaging is belangrijker om aan te gaan?

De 12 sleutels voor vreugdevol vaderschap

Zoals ik al schreef is mijn belangrijkste doel voor het schrijven van dit boek om je te helpen om de persoonlijke vreugde van het vaderschap te ervaren, en dit doe ik door het belichten van 12 sleutels voor vreugdevol vaderschap. Waar komen deze 12 sleutels – 1 per hoofdstuk – vandaan?

Ze komen uit 2 bronnen. De belangrijkste is mijn jarenlange ervaring als vader van mijn drie kinderen. Je zou inmiddels moeten weten, als je tot nu toe tussen de regels door hebt gelezen, dat ik een passie voor het vaderschap heb. Een passie is iets wat je veel wilt ervaren, waar je veel over wilt leren om er goed in te worden. Friedrich Hegel, een groot filosoof, zei: "We kunnen bevestigen dat niets groots in deze wereld tot stand is gekomen zonder passie." Deze passie heeft me gemotiveerd om mijn carrière van uitdagende banen en vaste loonstrookjes negen jaar geleden op te geven en voor mezelf te beginnen, met als belangrijkste reden dat ik veel tijd met mijn kinderen door zou kunnen brengen in de belangrijkste jaren van hun vorming. De tweede belangrijke bron is de ervaring van honderden mensen die ik persoonlijk ken en diegenen die over hun

ervaringen geschreven hebben. Ik heb met veel inzet goede praktijkervaringen bestudeerd, geleerd – van mijn vrienden, andere volwassenen, artikelen, boeken en seminars – wat kinderen verlangen in een vader en wat werkt. Ik was blij om te zien dat in veel gevallen wat ik bij anderen zag of wat ik las van anderen, mijn persoonlijke ervaringen bevestigde.

Laten we duidelijk zijn over de waarde en opbrengst van deze stappen – ze hebben hun effectiviteit bewezen. Ik heb ze zien werken in mijn huis. Ze zijn ontstaan door wat kinderen zeggen over wat zij verlangen in een vader en wat hun “geweldige vader” doet. Ze komen van vaders die verklaren dat ze werken bij hen thuis. En ze komen van experts die interviews afnemen en onderzoek doen bij vaders en kinderen.

De actiestappen en de suggesties in dit boek omvatten het basisfundament om een geweldige vader te zijn. Ze zijn nogal veelomvattend, maar ik beweer niet dat ze alle stappen bevatten die nodig zijn om een goede vader te zijn. Ik bied ze aan als een menu waaruit je uit kunt kiezen wat het meest toepasselijk is in jou situatie.

Je kunt het boek van begin tot eind lezen, maar de hoofdstukken kunnen ook in een willekeurige volgorde gelezen worden. Verschillende delen van het boek kunnen van belang voor je zijn op verschillende momenten in je vaderschapservaring. Bijvoorbeeld als je kinderen nu 5 en 8 zijn, is hoofdstuk 5 over tieners nu niet zo betekenisvol als het over 3 of 4 jaar zal zijn.

Aan het eind van elk hoofdstuk staat een lijstje “Punten om te onthouden”. Daarin staan de belangrijkste punten en een paar praktische tips uit het hoofdstuk. Dit is om snel terug te kunnen kijken om je te helpen besluiten waar en hoe je wilt beginnen om je vaderschap te verbeteren.

Een garantie

Welke garantie kan ik geven op deze actiestappen? Er is geen garantie dat het nauwgezet volgen van alle stappen zal resulteren in geweldige kinderen. Teveel andere invloeden kunnen er toe leiden dat kinderen het verkeerde pad op gaan. Maar het is wel eerlijk om te zeggen dat hoe meer je er consequent en effectief in praktijk brengt, hoe groter de kans is dat je kinderen op zullen groeien als goed aangepaste kinderen, met een positieve kijk op het leven, en goed toegerust om de uitdagingen van het leven aan te kunnen. Dus, ik kan je garanderen dat je een geweldige vader zult zijn naar de mate waarin je deze actiestappen effectief in praktijk brengt in je leven. Kort gezegd: Jij hebt jou deel dan gedaan. Je hoeft op je zestigste niet te worstelen met de afschuwelijke “wat als”-vragen die zoveel vaders onder ogen hebben gezien. “Als ik maar meer tijd en aandacht aan mijn kinderen had gegeven ... ze vaker gezegd had dat ik van ze houdt ... er voor ze was geweest toen ze me nodig hadden.”

Start nu en hou vol

Laat ik met je delen waarom ik zo'n dringend gevoel heb om een goede vader te zijn. Het komt voort uit een feit waar ik verbijsterd door was: *als je per week 1 uur exclusieve tijd met een kind doorbrengt, is de totale tijd die je met dat kind hebt doorgebracht op zijn of haar 18e verjaardag, slechts 39 dagen.* Lees dat alsjeblieft nog een keer: negenendertig dagen!

Dus we moeten nu starten om geweldige vaders te zijn en de vreugde van het vaderschap ervaren. En we moeten vol houden in onze zoektocht om geweldige vaders te zijn. Er is weleens gezegd dat het verschil tussen succes en falen de mogelijkheid is om vijf minuten langer vol te houden. Wel, er zullen veel momenten met een kind zijn waarin we uitgedaagd zullen worden om vijf minuten langer vol te houden.

Je wordt geen geweldige vader door een sprintje te trekken; je loopt een marathon. Een geweldige vader zijn vereist op de eerste plaats toewijding, geduld tijdens de race, en uithoudingsvermogen om de weg naar de finish te zien. Net als in een marathon, is elke gefinishte een winnaar.

Ontmoet mijn gezin

Het zou nalatig zijn als ik mijn vrouw en kinderen niet aan u voor zou stellen omdat ik door het hele boek naar hen verwijs en zij mijn belangrijkste bron van inspiratie en mijn proefkonijnen waren tijdens het schrijven van dit boek. Carol, mijn vrouw en levenspartner, houdt er van om te lezen en na te denken. Zij moet nog steeds uitgedaagd worden om veel activiteiten te gaan doen, maar als ze eenmaal ergens induikt, geniet ze er meestal van en geeft zich volledig, of het nu gaat om skiën, golf, hiking, of op een van onze mini-vakanties gaan. Haar gevoeligheid, compassie, en zorgen voor anderen zijn duidelijk. Als China-deskundige, werkt ze bijna 20 jaar – de laatste 10 jaar parttime – op het U.S. Department of State, waar ze nu hoofdonderzoeker over Chinese aangelegenheden is. De afgelopen 10 jaar, heeft ze les gegeven aan de 'School of Advanced International Studies' van John Hopkins University. Als president van haar fanclub, denk ik dat zij het moderne China net zo goed kent als iedere willekeurige inwoner van het land zelf. Maar het belangrijkste, zij kent de prioriteiten in haar leven en is daarom een geweldige moeder voor onze drie kinderen.

Eric, onze oudste is een “Renaissance Man” die er van houdt om deel te nemen aan een breed scala aan activiteiten. Sport, piano spelen, wiskunde, lezen, geografie, militaire geschiedenis, antropologie, design, tekenen en achtbanen, zijn allemaal een belangrijke passie geweest op bepaalde momenten in zijn leven. Hij blinkt meestal uit in wat hij doet en leert. Hij draagt ook de

last van perfectionisme en vind het daardoor vaak moeilijk om van zijn behaalde resultaten te genieten.

Waar ik echter het meest aan denk als ik aan Eric denk, is zijn morele integriteit. Hij weet wat goed en fout is, en is heel erg gevoelig voor het foute, zowel in zijn eigen leven als in een grotere kring van leven om hem heen.

Krista, een van onze tweeling dochters, neemt het leven rustig en effectief zoals het komt. Ze laat een grote toewijding aan haar schoolwerk zien en is erg georganiseerd, wat haar veel lof van haar leerkrachten oplevert. Haar belangrijkste talenten (in ieder geval in dit vroege stadium van haar leven) zijn tekenen en muziek, en ze geniet van het lezen van gedichten en kan zichzelf “verliezen” in boeken. Haar echte gave is haar omgang met mensen. Al sinds ze erg jong was, heeft ze een grote gevoeligheid voor de gevoelens en noden van anderen laten zien.

Kira is de definitie van het woord *dynamisch*. Niets kan haar tegenhouden als het gaat om het volgen van haar creatieve instinct en nieuwsgierigheid met groot enthousiasme en veel energie. Deze gift uit zich in een excellente kennis. En tegelijkertijd was deze menselijke dynamo een van de liefste 4-jarige ballerina's ooit. Op dit moment is dansen haar grootste passie. Zoals Carol en ik vaak gezegd hebben: “Als haar talenten en energie goed gekanaliseerd worden, is ze niet te stoppen.”

Je nalatenschap als vader

Geen enkele man kan zichzelf op de borst slaan als zijn kinderen falen – Seneca

Een nalatenschap als vader. Jou nalatenschap als vader. Als je bent zoals ik was, of zoals de meeste mannen zijn, dan heb je waarschijnlijk niet veel nagedacht over je nalatenschap als vader. Maar wat kan er nu belangrijker zijn in het leven van een man, dan hetgeen hij overdraagt op zijn kinderen – wat ze van hem hebben als hij er niet meer is?

Ik heb het niet over geld, huizen, auto's, en andere materiële bezittingen die onderdeel van een vermogen zijn. Ik heb het hoofdzakelijk over herinneringen en mogelijkheden, en over waarden en overtuigingen die de basis vormen van het karakter en de integriteit van kinderen. Zoals ik het zie: Ik lig op mijn sterfbed. Ik overzie mijn leven. Wat is het dat ik voor mijn kinderen van echte waarde achterlaat? Dat is mijn nalatenschap als vader.

Hoe zou je willen dat jou nalatenschap als vader er uit ziet? Ik zou het op prijs stellen als je daar eens serieus over nadacht. Een andere manier om er over na te denken is om jezelf deze vraag te stellen: Als ik de mogelijkheid had om elk van mijn kinderen één cadeau voor hun hele leven mee te geven, wat zou dat dan zijn?

De kracht van de nalatenschap van een vader

Laten we beginnen met een krachtig getuigenis over de impact die een nalatenschap van een vader kan hebben. Per slot van rekening kunnen sommige mannen protesteren: “Hé, ik heb maar één kind. Hoe belangrijk kan mijn nalatenschap als vader dan zijn, helemaal buiten de beperkte kring van mijn gezin?”

Dat is een goede vraag en een korte blik naar Jonathan Edwards zal een duidelijk antwoord geven.

Jonathan Edwards, geboren in 1703, was schrijver, theoloog, voorganger, en rector van de Princeton University. Maar, zijn grootste nalatenschap was zijn nalatenschap als vader. Hij wijdde zich toe aan de opvoeding van zijn elf kinderen. Elke avond gaf Edwards hen één uur onverdeelde aandacht. Hij nam ook steeds één kind mee op zijn reizen buiten de stad. Kort gezegd investeerde hij zichzelf in het leven van zijn kinderen. En de impact?

Van zijn bekende nabestaanden:

- zijn er meer dan 300 voorganger, missionaris, of professoren theologie geworden
- waren er 120 professor aan verschillende universiteiten
- werden er 110 advocaat
- waren er 60 belangrijke auteurs
- werden er 30 rechter
- dienden er 14 als rectoren van universiteiten en hogescholen
- dienden er 3 in het Congress van de V.S.
- werd er 1 vicepresident van de V.S.¹

Door zichzelf toe te wijden aan het nalaten van een positieve nalatenschap als vader, hielp hij niet alleen zijn kinderen, maar beïnvloedde hij honderden afstammelingen en, door hen, de hele Amerikaanse samenleving. Met recht een nalatenschap als vader met wijdverspreide gevolgen.

In schril contrast met de lijst van de familie Edwards staat de lijst van de familie Jukes. Onder de bekende afstammelingen

- werden er 440 fysiek gesloopt door hun eigen slechtheid
- waren er 310 professioneel pauper

- waren er 130 veroordeelde criminelen
- waren er 60 gewoontedieven
- waren er 55 slachtoffer van onreinheid
- waren 7 moordenaars ²

Dit type negatieve nalatenschap werkt ook vandaag de dag nog door. Een spreker die regelmatig in gevangenissen spreekt benadrukte dat hij nog niet één man in de gevangenis had ontmoet die gevoelens van respect of genegenheid voor zijn vader had. In plaats daarvan zijn gevoelens van haat, afwijzing, en onverschilligheid de totale range van gevoelens richting vaders.

Om de ware kracht van de nalatenschap van een vader te begrijpen, moeten we zien hoe één kind kijkt naar en reageert op de mislukte nalatenschap van een vader. Hier is een beeld geschetst door een zoon in de gevangenis van wat Robert Bly, een van de oprichters en leider van de moderne mannenbeweging, “uithongering in de cellen voor iets wat alleen een vader kan geven”, noemt.

Beste Jim,

Aangaande je zorgen over pa, dat is een belangrijk punt, en ik weet niet goed waar ik moet beginnen. Ik heb heel lang therapie gehad om hier mee om te leren gaan en nu pas begin ik er wat vrede mee te krijgen. Het heeft heel veel invloed op me gehad, dat weet ik wel ... Pa gaat niet veranderen. Het heel me veel moeite gekost om dat te accepteren, en ik heb mijn leven lang geprobeerd om mezelf open te stellen om een klein beetje bevestiging of zegen van hem te krijgen, alleen maar om steeds weer teleurgesteld te worden. Op een bepaald moment ben ik gestopt met proberen. Maar ik zal hem altijd missen. Er zal altijd een lege plek in me blijven waar

zijn liefde en acceptatie hadden moeten zijn. Dat is iets wat ik nooit kan veranderen... Er is iets waar hij bang voor is: delen, communiceren, een ander zich goed laten voelen, en het respecteren van andere meningen. Andere zienswijzen op het leven bedreigen hem, dus kan hij daar niets mee. Houdt hij van ons? Ja, op zijn eigen manier. Is dat genoeg voor mij? Nee, ik moet weten dat hij me kent en van me houdt zoals ik ben. ³

Een broer tegen zijn broer over hun vader

Deze stem laat weerklinken wat leeft in de harten van veel mannen. Een verslaggever bij een van workshops van Bly beschreef wat er gebeurde nadat Bly had gesproken over deze "uithongering in de cellen".

Nu, terwijl er meer dan een dozijn mannen in de rij staan om afscheid van hem te nemen, is die honger bijna voelbaar. Bly wacht geduldig, en geeft hen de onvoorwaardelijke omhelzing die deze dertigers en veertigers nooit van hun eigen vader hebben gehad. Hij gooit zijn armen om elke man, kust ze op hun wang neemt afscheid. Nu is hij de vader.

"Oké," zeg je, "je hebt me overtuigd van de kracht van de nalatenschap van een vader. Ik weet dat ik deze kracht heb. Maar wat moet ik er mee doen om mijn kinderen en verdere nakomelingen een nalatenschap na te laten die hun levens positief beïnvloed?"

In een landelijk onderzoek onder tieners werd duidelijk dat er een diep verlangen is naar de banden van liefde, genegenheid en goede communicatie bij hen thuis als een goede basis voor hun leven.

Nalatenschappen die kinderen van hun vaders willen

Dit is een goed moment om naar de kinderen te kijken en te luisteren naar wat zij zeggen over wat zij willen van hun ouders. Per slot van rekening zijn zij degenen die het best weten wat zij echt nodig hebben en waar zij echt naar verlangen.

Josh McDowell, de initiatiefnemer van het hierboven genoemde onderzoek en een populaire spreker over de problemen van de jeugd, verteld een persoonlijk verhaal wat het verlangen naar liefde en genegenheid duidelijk maakt:

Het was een lange tournee en ik was in Phoenix, Arizona. Ik moest die week diverse middelbare scholen bezoeken, en op een dag vond ik het nodig om tussen de middag een samenkomst in de buitenlucht te organiseren. Deze school had ongeveer 1000 leerlingen en het leek wel alsof elk kind naar buiten was gekomen en op het gras zat om te luisteren naar een kerel die tegen hen sprak over seks.

Die kerel was ik. Staand op een rotsblok om wat beter zichtbaar en hoorbaar te zijn, begon ik te vertellen waarom zoveel jonge mensen sex verwisselden met hun zoektocht naar echte liefde en intimiteit. Toen ik net goed op dreef was, kwam er een groep punkers aan wandelen en die gingen bij de groep zitten ...

Tweeëntwintig minuten later was ik klaar met het delen van mijn gedachten over het verschil tussen echte liefde en een goedkope vervanger waarvan zoveel kinderen denken dat ze er genoeg mee moeten nemen op de achterbank van een auto. Toen ik van het rotsblok afstapte kwam de leider van de punkers recht op me af!

Daar, terwijl de hele school van bijna 1000 kinderen verzameld was, kwam deze potige jonge man vlak voor mijn neus staan zodat het grootste deel van de menigte niet goed kon zien of horen wat er verder gebeurde. Ze konden de tranen die over zijn gezicht

stroomden niet zien en ook niet horen hoe hij me een indringende vraag stelde:

“Mr. McDowell, wilt u me een knuffel geven?”

Voordat ik mijn handen ook maar op kon tillen om mijn armen om hem heen te slaan, greep deze grote punker mij in een stevige omhelzing, legde zijn hoofd op mijn schouder, en begon als een baby te huilen. Ik sloeg mijn armen om hem heen en we stonden meer dan een minuut.

Nu lijkt elke knuffel lang als je die krijgt van een grote punker van wie de gouden kettingen in je borst geperst worden. Maar ik kon zien dat deze knul oprecht was. Hij hield mij of de menigte niet voor de gek. Hij wilde echt een knuffel!

Uiteindelijk liet de punker me los en zei wat een soort standaard uitspraak van vele tieners is geworden: “Mr. McDowell, mijn vader heeft me nooit een knuffel gegeven of gezegd dat hij van me houdt.”⁴

Ik heb nog veel meer te zeggen over het geven van alle liefde en genegenheid die je je kinderen maar kunt geven, want dat is het punt waar je nalatenschap als vader begint. Nadat dat fundament is gelegd, is het verder bouwen van je nalatenschap heel erg afhankelijk van communicatie met je kinderen. Opnieuw geeft Josh McDowell ongemakkelijke, indringende feedback van tieners, samen gekomen op een conferentie voor zeshonderd onder- en bovenbouw leerlingen van de middelbare school, over de huidige status van de communicatie tussen vaders en kinderen.

De meest gestelde vraag die ik die week hoorde was: “Josh, wat kan ik aan mijn vader doen?”

“Wat bedoel je?”, stelde ik dan als wedervraag.

“Nou, hij praat nooit tegen me. Hij neemt me nooit ergens mee naar toe. Hij doet nooit wat met me.”

Van maandagmiddag tot vrijdagmiddag sprak ik die week zestien keer en had tweeënveertig advies sessies van een half uur. Ik had er driehonderd kunnen hebben als ik daar de tijd voor had gehad. Tijdens elke van deze tweeënveertig sessies stelde ik dezelfde vraag: “Kun je met je vader praten?” Een leerling zei ja. Eenenveertig zeiden nee.⁵

Een nalatenschap die je kinderen geeft waar ze het meest naar verlangen – liefde, genegenheid, en communicatie – geeft alles wat kinderen in de basis nodig hebben. Het is het zeker waard om naar te streven.

Een andere nalatenschap van onvoorstelbare waarde is een levensstijl die het naleven door je kinderen waard is. Wil je dat je kinderen een bepaald karakter, integriteit en leidende waarden hebben? Leef dan zelf net zo. De manier waarop jij je leven leidt is je grootste mogelijkheid om je kinderen te leren hoe je wilt dat ze zouden moeten zijn.

Chuck Swindoll, auteur van bijna twee dozijn boeken, eert zijn vader voor twee grote nalatenschappen, waarvan een moreel pure levensstijl er één is. “Het is nooit in me opgekomen dat mijn vader ook maar één gedachte van ontrouw zou hebben. En het voorbeeld van rein taalgebruik, ook al werkte hij tussen afgrijselijke en obscene mannen, is echt blijven hangen.”⁶

Toevallig is de tweede nalatenschap die Swindell noemt integraal onderdeel van het vormen hoe wij onze kinderen willen laten zijn – hoe je een vrouw goed behandelt. “Hij eerde mijn moeder echt. Dat zag ik in de weekenden. Er waren momenten dat ze hun onenigheid hadden, maar ik kan me niet herinneren dat hij ooit zijn stem tegen haar verhief, en zeker niet zijn hand. Daar heb ik die zachtheid en trouw van geleerd.” Het belang voor kinderen van de goede behandeling van een